

Natalia Pîntea s-a născut pe 15 mai 1996 în satul Măcărești, raionul Ungheni, Republica Moldova. A absolvit Facultatea de Litere, a Universității de Stat din Moldova, specialitatea Limba și literatura română și limba engleză. Și-a continuat studiile la Facultatea de Jurnalism, în cadrul aceleiași universități, obținând un master în Științe ale Comunicării. Este membră a atelierului „Vlad Ioviță”, coordonat de Dumitru Crudu. A apărut cu poezie în revistele „Timpul”, „Argeș”, „Planeta Babel”, „O mie de semne”, „Prodigy”, „Meridianul Timișoara” ș.a.

Ce mult mi-aș dori să stau de vorbă cu tata este debutul editorial al Nataliei Pîntea.

Natalia
PÎNTEA

*Ce mult mi-aș dori
să stau de vorbă cu tata*

Poeme

POLISALM

Editura Polisalm
Bd. Petru Zadnipru, nr. 15/2, of. 23, MD2044, mun. Chişinău
Email: polirom.md@gmail.com
Tipar: Bons Offices

Aprobat de Comisia de selecţie pentru editarea cărţii naţionale şi editat
cu contribuţia Ministerului Culturii al Republicii Moldova.

Descrierea CIP a Camerei Naţionale a Cărţii
Pîntea, Natalia.

Ce mult mi-aş dori să stau de vorbă cu tata : Poeme / Natalia Pîntea. – [Chişinău] :

Polisalm, 2025 (Bons Offices). – 64, [2] p.

Cu contribuţia Ministerului Culturii al Republicii Moldova.

ISBN 978-9975-3684-3-8.

821.135.1(478)-1

P 66

Respirația adâncă a poeziei

Tranzitivă, folosind mijloace minime, dar esențiale, poezia Nataliei Pîntea este minimalistă prin excelență. Evenimentele sunt compuse doar din câteva amănunte primordiale și fundamentale. Poetei îi ajung trei sau patru versuri pentru a crea un tablou complet al unor destine umane sau al unor povești de viață copleșitoare. Detaliile predomină asupra evenimentelor, dar nu le eclipsează. Legate între ele, acestea reconstituie obiectul în integralitatea sa. Evenimentele sunt recompuse din detalii pentru a potența emoția. Asemenea unor limbi de foc, emoția țâșnește din fiecare întâmplare adusă în poezie, cu o intensitate ieșită din comun. Personajele din poezia Nataliei Pîntea sunt mama, tata, primul iubit, sora care i-l va fura, mătușa din Ucraina care moare înainte s-o vadă, iubiții mai în vârstă în care-l caută pe tatăl mort, iubiții de care se desparte sau iubitul cu care se decide să rămână împreună. Inocența face casă bună cu luciditatea, iar ingenuitatea cu detașarea cu care povestește tot ce i se întâmplă. Citindu-i poezia, auzi în fiecare vers respirația ei adâncă, așa cum respiră oamenii după unele catastrofe care li se întâmplă sau după unele atacuri de panică. E o respirație profundă care umple cu oxigen poezia. Iar sufletele noastre, cu emoții.

Dacă ar fi să-i caut înrudirile cu poeții români, aș zice că seamănă cu Ana Blandiana și Ruxandra Novac. E la fel de serafică și pură ca și cele două poete. Când o întâlnești pe stradă, ai impresia că plutește. Zâmbește întruna și se uită la lume cu ochi plini de uimire. Emană atâta bună dispoziție, că unii oameni o caută doar pentru a scăpa de tristețe sau depresie. Poezia ei este o combinație

între seninătatea și candoarea din poezia Anei Blandiana și cruzimea angelică din poezia Ruxandrei Novac. Nu știu cum de-i reușește asta, dar îi reușește din plin, îi reușește fără să-și fi propus asta.

Poezia Nataliei Pîntea este expresia firii ei deschise și sincere și rodul caracterului ei nobil și optimist. E o poezie care pur și simplu o să vă încânte.

Dumitru CRUDU

Săream pe fereastră ca să mă văd cu Sirioja

Săream pe fereastră ca să mă văd cu Sirioja
Când Sirioja lăsa lumina aprinsă la iepuri
Era semn că mă așteaptă la poartă
Ca să vorbim ne aruncam bilețele sub gard
„Broken angel” era melodia noastră preferată
A doua zi Sirioja o puneă să răsune la boxe când eram în
grădină
Pliveam ceapă cu sora mea mai mare cu patru ani
Și sora mea spunea că și ea o adoră
Ca să mă vadă Sirioja venea să ceară deseori sapa, hârlețul,
toporul
Sirioja a fost primul băiat care m-a strâns în brațe
Sirioja a fost băiatul cu care m-am sărutat prima dată
Și mult, tare mult
Când reveneam acasă după miezul nopții
O găseam pe sora mea mereu trează
Și o rugam să nu-i spună mamei că am fost la întâlnire
Iar ea mă ruga să-i povestesc cum se uită la mine Sirioja
Cum pupă Sirioja
Atunci nu înțelegeam de ce sora mea mai mare plângea
Când eu mă dichiseam înainte de a sări pe fereastră
Sau când mă culcam îmbrăcată în hainele cu care
mă întâlneam cu Sirioja
Dar am înțeles în ziua în care am avut febră
Și nu am putut să ies la întâlnire
Sora mea s-a culcat cu Sirioja

Ceasul pe care-l amâni cu zece minute

Ceasul pe care-l amâni cu zece minute
Terciul pe care niciodată nu reușești să-l mănânci
Căminul 10
Căminul 12
Troleibuzul 2
Facultatea de Litere
Facultatea de Jurnalism
Biblioteca „Ovidius”
Cărtărescu până la ora două noaptea
Espresso nocturn
Testare 1
Testare 2
Lucru individual
Examen
Teză de licență
Teză de master
„Mayitrei”
„Scrisorar”
Eliade
Șișkin
Revista „Timpul”
Cele mai bune clătite făcute de Cristina
Îmbrățișări gingașe
Dima
Valeriu
Maxim

Simfonia 40

Ajunți în Viena
dar pentru că n-ai bani suficienți
la un concert de Mozart
îți pui simfonia 40
și o asculți în căști
în cafenea de vizavi de operă

Ce mult mi-aș dori să stau de vorbă cu tata

Ce mult mi-aș dori să stau de vorbă cu tata
Poate atunci aș înțelege de ce mă înduioșează
îmbrățișările bărbaților de 40+

Sentimentul cel mai penibil

Sentimentul cel mai penibil
este atunci când ești iubita unui artist
și ești chemată în public
să vorbești despre el
și despre creația lui
dar tu
de mult nu-l mai iubești

Periuța de dinți

În fiecare zi când te speli pe dinți
Periuța roz îți amintește de mine
Acum că în sfârșit m-ai văzut cu cineva de mână
Sper că nu mai ai niciun motiv s-o mai păstrezi

Mama nu mi-a spus „te iubesc” niciodată

Mama nu mi-a spus „te iubesc” niciodată
Nici tata nu mi-a spus
Nici frații mei nu mi-au spus
Nici tu nu mi-ai spus-o niciodată
Nu, nu mai sufăr din cauza asta
Nu mai plâng și nici nu aștept să mi-o spui
Mă trezesc din somn uneori noaptea lângă tine
Nu contează că nici tu nu mi-ai spus-o niciodată
Îmi pare rău că mama n-a făcut-o

Portret rural

Putoare de balebă de vite și cai
Morman de sticle de bere și de vodcă
Ochii tăi schizofrenici care nu se mai trezesc din beție
Pe aici nu păsări zboară deasupra capului
Ci cuțite

Tu ai fost

Lui Alexandru Constantin Popescu

Alexandru,

tu ai fost

cel care-ți citeai poemele cu patos și voiai să
publici o carte de poezii

Alexandru,

tu ai fost

băiatul timid de care se
putea îndragosti orice fată

Alexandru,

tu ai fost

cel care juca fotbal în fiecare seară de
iulie
lângă cimitir

Alexandru,

tu ai fost

cel care
n-a pierdut niciodată

Alexandru,

Tu ai fost

Când tata a murit

Când tata a murit
babele din sat își spuneau una alteia:
A fost un bețiv, iar eu roșeam
Acum am 25 de ani și aș da orice
să mai pot vorbi cu bețivul acela

12 m²

Stai în 12 m² și în fiecare zi faci același lucru
Bei cafea, te duci la cumpărături, faci curat și mâncare
și o dată pe săptămână obligatoriu speli rufe
Uneori citești ceva pe burtă și te gândești
că la începutul verii îți spuneai că neapărat
vei merge într-o vacanță
Te ridici din pat să-ți iei un pahar cu apă
Îl sorbi cu înghițituri mici și te gândești
că-i vei lua și pe gândacii ăștia cu tine

Acea friguroasă zi de iarnă

Acea friguroasă zi de iarnă
când ne-am dat întâlnire la Bonjour
mi-ai spus că ai câștigat o bursă în Germania
și că trebuie să pleci în trei zile
nici mănușile, nici fularul tău și nici ceaiul fierbinte
nu m-au mai putut încălzi

În curând vom părăsi odaia aceasta

În curând vom părăsi odaia aceasta
În care am adăpostit dragostea noastră timp de trei ani
Nu va rămâne decât fumul tău de țigară îmbibat în pereții
Pe care i-am vopsit împreună într-o zi de marți
Și urme ale respirațiilor noastre pe geamuri și în oglinda din
baie

Vecinii ne vor urmări cu privirile lor curioase
Încercând să ghicească dacă vom rămâne împreună sau nu
Ei nu vor ști niciodată
Nici noi nu vom ști

Alexandru

Uneori vreau să strig atât de tare încât trecătorii
Să se oprească din drum și să te admire
Alteori vreau să încui ușa
E un lux să fii singură și nimeni să nu-ți tulbure liniștea
Doamne, ce naivă eram
Dureri și bucurii, strigăte și șoapte se îngrămădesc în capul
meu

Pe această stradă îngustă
Pe care
Alerg și strig uitați-vă ce ochi mari are Alexandru
Uitați-vă cum râde el zgomotos
Uitați-vă cum e gata el să vă ia în brațe pe toți
Pe toți
Strig și alerg, Alexandru
Alerg și strig, Alexandru
Pe această stradă îngustă ce duce spre cimitir